

[Hanne Engberg]

det økonomiske plan bør stats- og kirkeudgifter adskilles igen helt, så folk kan se, hvad de betaler til, og hvad de ikke betaler til. Præstelønningerne plus de øvrige kirkelige lønninger bør betales af kirkeskatten, som den gang blev, før finansministeriet kom ind i billedet som forhandlingspartner med alt, hvad det fører med sig. Samtidig kunne man lade de kirkelige opgaver som registrering og museumsopgaver osv. glide over til andre ministerier. En bibeloversættelse kunne vel også nok lade sig bekoste på anden måde, f. eks. af kulturministeriet eller undervisningsministeriet, så sandt som Bibelen er et stykke fælles kulturarv som så mange andre bøger.

Men samtidig må menighederne styrkes, deres fri råderet være større, hvad enten det gælder rådighedsbeløb eller ansættelse af de folk, der skal hjælpe dem. Et totalt selvstyre skulle være målet.

Men vil præsterne da ikke komme i lommen på menighedsrådene, kunne man så spørge. Er kordegne og gravere da ikke det, kunne man svare. Vil præsters forkyndelse da ikke blive ufri, hvis de ene har deres søgnebørn og deres valgte repræsentanter at støtte sig til, lyder spørgsmålet så. Men dertil er kun at svare, at det da skal vise sig, om de folkekirkekristne kun ønsker følgagtighed eller de også ønsker udfordringer. Om kirken skal være en slags TV, hvor man bare trykker på knapperne, eller man ønsker samtale og respekt for hinandens synspunkter.

Det kunne være, at vi da fik konkurrerende frikirker, som nogle også har været inde på her i dag. Det kunne være, at vi sågar fik en kirkekamp, ja, det kunne endda være, at folkekirken gik hen og døde. Men ville det være så slemt? Hvem har sagt, at kristendommen skal gemmes i statskirkegevandter, ligesom socialismen er blevet gemt i socialdemokratismen? Men er det ikke, hvad der er ved at ske, ganske langsomt, mere og mere?

Debat om folkekirken er vigtigere, end mange her i folketinget og uden for folketinget måske tror. Kirkedebat og kirkelige bevægelser har før provokeret folkelige og politiske nybrud – ikke at ånden kommer før materien; der er en vekselvirkning – men fælles for alle umyndiggjorte, undertrykte eller halvsovende er, at de før eller siden vågner op og spørger: hvad om vi prøvede selv?

Ole Vig Jensen (RV):

Anledningen til denne forespørgselsdebat er først og fremmest, forstår jeg, det afslag til Bibelselskabet, som ministeren har givet i anledning af ansøgningen om at få midler til at sikre en nyoversættelse af Det gamle Testamente.

Jeg har ikke noget imod, at man rejser en debat, som også skal have et bredere kirkepolitisk sigte. Jeg synes, det er udmærket, at kristeligt folkeparti giver anledning til, at vi får en sådan debat i folketinget. Man kan undre sig over, at det i virkeligheden er så længe siden, som det er blevet refereret her i dag, siden der sidst var en kirkelig forespørgselsdebat.

Men hvis man netop vil bruge afslaget til Bibelselskabet som anledning til at starte en sådan debat, synes jeg på den anden side også, det er at skrue sagen op på et for højt plan. Det er i hvert fald helt ude af proportion at ville hævde, at der er tale om en mulig overskridelse af nogen af grundlovens paragraffer. Jeg synes i øvrigt slet ikke, det er rimeligt at afæske kirkeministeren en kirkepolitisk bekendelse i den anledning.

Når det gælder selve ansøgningen og mulighederne for at imødekomme den, er kirkeministeren jo underlagt de samme strenge krav, som de fleste andre ministerier er i disse år, hvor vi ønsker at dæmpe væksten i de offentlige udgifter. Det er vel også derfor, ministeren her i dag på talerstolen siger, at der ikke på ministeriets budget er plads til udvidede aktiviteter. Jeg tror oven i købet, ministeren sagde snarere tværtimod; kirkeministeriet er i øjeblikket afskåret fra at tage nye kirkelige aktiviteter op, sagde ministeren. Det er vel den barske virkelighed, som kendetegner meget lovgivningsarbejde og arbejde i ministerierne i øvrigt i disse år.

Jeg forstår altså ministerens vanskelighed med at finde midler p. t. til det ønskede formål. Jeg synes også, ministeren foretog en god sammenligning ved at henvise til, at der til restaurering af vores kirkebygninger kun er afsat ca. 3 mill. kr. på det eksisterende budget.

Men jeg er i øvrigt meget tilhænger af, at ønsket om at få nyoversat Det gamle Testamente kan opfyldes. Jeg tror nemlig, det er rigtigt, at vi et par gange i løbet af et århundrede sikrer en nyoversættelse af Testamen-